

Leven met Ignatius (1491-1556)

In 1491 werd Inigo Lopez de Loyola geboren in het kasteel van Loyola in het noorden van Spanje, als dertiende kind van een baskisch adellijke familie. Hij werd al gauw wees. Hij ontwikkelde zich als een charismatische, getalenteerde jongeman. Hij deed ervaring op als diplomaat, militair en bestuurder. In zijn levensbeschrijving "het verhaal van een pelgrim" staat beschreven hoe hij zich tot aan zijn zesentwintigste overgaf aan "de ijdelheden van de wereld". Aan dit onstuimig leven komt brutaal een einde in 1521. Inigo voert de spaanse troepen aan en raakt aan beide benen zwaar gewond door een kanonskogel. Tijdens een lang ziekbed van meer dan een jaar breekt Inigo met zijn oude leven en kiest ervoor zijn leven aan Christus te wijden. Na een periode van omzwervingen vertrouwde Inigo zijn meditatiemethode aan het papier toe. Daarmee legde hij de basis van zijn beroemde "Geestelijke oefeningen". Daarin beschrijft hij, hoe hij zich steeds meer ging toeleggen op de onderscheiding van de geesten. In 1528 studeerde hij filosofie en theologie in Parijs. Daar veranderde hij zijn naam in Ignatius. Samen met 6 gezellen stichtte hij de sociëteit van Jezus. Hij wordt 1537 in Venetië tot priester gewijd. In 1540 verleende paus Paulus III aan het gezelschap de status van een religieuze orde. Ignatius overleed in 1556 in Rome. Sindsdien is de orde van de Jezuiten sterk verspreid. Jezuiten waren en zijn actief in onderwijs, kunst, spiritualiteit, wetenschap en sociaal werk...vaak aan de grenzen van samenleving en kerk.

Onderscheiding van de geesten

Tijdens zijn ziekbed werd Ignatius met de vraag geconfronteerd: "wat ga ik met mijn leven doen?" Langzamerhand ontwikkelt hij een manier om te onderscheiden. Hij beschrijft in de "Geestelijke oefeningen" het onderscheiden van de geesten. Hij heeft zich toegelegd in het onderscheiden van wat God van hem vraagt. Ignatius gaat in gebed en onderzoekt wat er met hem gebeurt. Soms ervaart hij troost (vreugde, rust, inzicht), op andere momenten troosteloosheid (angst, verwarring, verstooing, verdriet). Hij leert luisteren naar een diepere laag van gevoelens, eerder dan de oppervlakkige, voortdurende veranderende gevoelens. Daarbij is het belangrijk vooral aandacht aan positieve gevoelens te besteden, zoals vreugde, rust, gedragenheid, vertrouwen. In die diepere affectieve bedding van het hart kun je Gods Stem op het spoor komen. Ignatius ontdekt dat niet de omstandigheden of de middelen (zoals veel of weinig geld, succes of niet) je gelukkig maken, wel de innerlijke vrijheid ervan. Hij kwam erachter dat je God kunt vinden in je hart. Je kunt de ervaring van Ignatius van Loyola samenvatten als: "God vinden in alle dingen." De ignatiaanse spiritualiteit is geen leer. Ze heeft meer weg van een gereedschapskist met instrumenten die we kunnen gebruiken om intenser te leven. De focus is de persoonlijke ervaring van vreugde.

Het levensgebed

Een belangrijke manier om deze manier van onderscheiden eigen te maken is het levensgebed. Het levensgebed is stil staan met God om biddend te reflecteren op je eigen ervaring. Kernvragen in dit gebed zijn: "wat in de afgelopen tijd heeft je vreugde, ruimte, rust, kracht en moed gegeven?" En het danken van God voor deze ervaringen. Van daaruit komt de vraag: "waar was je boos, geïriteerd, leeg, droevig en zonder hoop? Waar wil je God om vergeving vragen en wat wil je anders doen?" Om vervolgens uit te komen bij de vraag: "wat bied ik God aan of wat wil ik aan Hem vragen?"

Websites: Jezuiten.org

Dagelijkse Gebedspodcasts: <https://www.biddenonderweg.org/>

Levensgebed: <https://biddenonderweg.org/levensgebed>

Literatuur: Nicolaas Sintobin, Leven met Ignatius

Bijeenkomst 7 +1 : 25 november 2018, Hélène van den Bemt, pastoraal werker Goede Herderparochie, HH Jacobus en Johannesparochie, H. Geestparochie